

vilde saa have forhøjet Satsen, efterhaanden som Konsumenten kunde bære den. Men at begynde med paa en hidtil skattefri almindelig Forbrugsgenstand at lægge en Skat af den Størrelse, som den her foreslaaede, det er ligesaa urimeligt og uforstandigt som uretfærdigt. Det er uretfærdigt og urimeligt, set fra to Synspunkter, baade overfor Forbrugerne og overfor Producenterne.

Hvad først Forbrugerne angaar, da er der jo desangaaende fremsat mange Bemærkninger ved tidligere Løsligheder, navnlig da vi i Efteraaret behandlede den saakaldte Sukkerlov. Jeg skal derfor ikke komme videre ind derpaa, men kun sige dette, at Loven er lige urimelig og ufornuftig, enten vi betragte den med Hensyn til de Klasser af Samfundet, som Skatten rammer, eller vi betragte den fra et finansielt Synspunkt eller med Hensyn til Moraliteten, jeg mener i Henseende til Virkningerne paa Vedrøreligheden og Driftfærdigheden. Hvis ærede Medlemmer ville gennemgaa de Bemærkninger, som følger Lovforslaget, ville De finde en Oversigt over Ølstatens Størrelse i forskellige Lande. De Tal, som der ere opgivne, ere saavidt jeg har kunnet se ved Efterregning — ikke ganske korrekte; man har taget Tallene fra en østerrigsk Beregning, og ved Omregningen fra østerrigsk Mønt til dansk, eller ved Omregningen af Maalene er der begaaet Fejltagelser. Alligevel tror jeg, at man i de store Træk kan holde sig til disse Opgivelses som nogenlunde paalidelige. Jeg skal da navnlig henlede Opmærksomheden paa Statens Højde i to Lande, for det første i Nordtyskland, hvilket vel er det Land, som vi i Henseende til almindelige sociale og økonomiske Bilsaar nærmest kunne sammenligne med; der er Skatten paa Øl 3½ D. pr. Pot. Dernæst England, det rigeste Land i Europa og i hele Verden, et Land, hvor man har Naad til at betale de højeste Konsumskatter, som overhovedet noget Samfund har Naad til; der er Skatten paa Øl 3½ D. pr. Pot. Vel at mærke, i England beskatter man just Spirituøse Drikke ganske særlig højt. Man tager den langt overvejende Del af Indtægterne ved de indirekte Afgifter gennem Beskatning af Spirituøse Drikke. Den Skat, der nu foreslaas hos os, er 10 Kr. pr. Lønde — det skal vi jo betale om 4 Mar — det udgør, naar vi regne en D. til 144 Potter, omtrent 7 D. pr. Pot. Altsaa vi skulle betale 8 Gange saa meget som i Nordtyskland og dobbelt saa meget som i England. Jeg tror dog, at disse Tal, som i øvrigt næppe kunne være nogen ubekendte, ville være tilstrækkelige til at vise det fuldstændig absurde i at paalægge en saadan

Stat, som her er foreslaaet. I England, hvor man kun har den halve Ølstat af den, der forlanges af os, har man samtidig en Brændevinsafgift, der er 20 Gange højere end vor. Hvis, vi altsaa vilde bevare det samme Forhold mellem Skat paa Bajerstøl og paa Brændevin som i England, skulle vi nøjes med en Skat af 25 Dre pr. D. Øl. Hvis vi gif saa langt som op til 1, 2 eller 3 Kr. pr. D. Øl, vilde dette allerede være en meget betydelig Skat, især som første Skat betragtet. Saaledes, som det nu foreslaas, ville vi komme til at beskaffe Spiritus i Form af Øl mange Gange højere end i Form af Brændevin. Naar vi holde os alene til de bayerske Ølsorter, som konsumeres her i Landet, hvilke gennemsnitlig have et Alkoholindhold af noget over 5 pCt. efter Rumfang, vil Spiritus i Øl være beskattet omtrent 8 Gange højere end i Brændevin. Men hvis vi tage den Minimumsgrænse, der nu er sat, nemlig 2¼ Bøgtprocent, hvilket svarer til 2⅞ pCt. efter Rumfang, saa vil der ved Øl af den Art blive svaret 357 Kr. af en D. ren Alkohol, medens der derimod ved Brændevin svares 18 Dre pr. Pot ren Alkohol eller ca. 26 Kr. pr. D. Det er saaledes 14 Gange saa høj en Beskatning af Alkohol i Øl som af Alkohol i Brændevin. Naar en Mand drikker to Bøgle Brændevin om Dagen, hvad der omtrent vil svare til en Bøgl ren Alkohol, vil han svare 4½ Dre i Skat. Skal han nyde det samme Quantum Alkohol i 2¼ pCt. Øl, maa han drikke 9 Potter eller 24 Halvflasker og deraf svarer han 63 Dre i Skat. Set fra det Synspunkt, der jo har spillet en overmaade stor Rolle — bevidst eller ubevidst med Hensyn til Spørgsmaalet om Ølstaten — det moraliske Synspunkt — Driftfærdighedsspørgsmaalet — er en saadan Beskatning jo rent ud monstros. Der er ingen Tvivl om, at det for en Mængde Mennesker, vistnok ogsaa for mange Medlemmer her i Tinget, har været væsentlig afgørende for at slutte sig til Ølstaten, at man mener derved at ville indfrænte Driftfærdigheden. Vi ere jo allesammen paa det rene med, at det er en stor og svar Synd at drikke sig fuld, og skønt der vel ikke er mange af os, der tør erklære, at han ikke i sit Liv har haft en Røfert en Gang imellem, og skønt mange af os ville tilstaa, at vi endog have haft mange, saa ere vi naturligvis alle forpligtede til at erkende, at Drukkenskab er noget, vi pligtfuldst skal bekæmpe. Men et hvilket som helst Argument, man vil hente ud fra dette Synspunkt, er fuldstændig uholdbart, naar man vil lægge